

[Aksel Larsen.]

Hvad Udbytteudbetalingen angaar, er der stor Strid om, hvorvidt Udbyttet skal være 6 eller $7\frac{1}{2}$ pCt., og vi er kommet saa langt, at det er nødvendigt at møde frem med Ændringsforslag om, at det virkelig ikke maa være mere end de 6 pCt., der er fastsat i de Bestemmelser, som er udfærdiget af de vekslende Handelsministre. Jeg synes egentlig, det er haardt, at vi er kommet saa langt ud, at Rigsdagen formelig maa beslutte, at de Bestemmelser, Handelsministeren har udfærdiget, skal overholdes, men saadan er det nu. Saa meget mere beklageligt er det, at der ikke har kunnet blive Flertal for dette Forslag. Nu er jeg, som de ærede Medlemmer ved fra i Fjor, af den Mening, at de 6 pCt. endda er rigelig højt — men det er en Sag for sig, det skal jeg omtale om lidt —, men jeg mener i hvert Fald, at de 6 pCt. burde overholdes. Man har fra Udvalgets Side bedt om en Begrundelse for, at det tillades at udbetale $7\frac{1}{2}$ pCt., og vi har faaet at vide af den højtærede Handelsminister, at de $1\frac{1}{2}$ pCt. udbetales af noget, der kaldes „anden Virksomhed“, som for De danske Sukkerfabrikkers Vedkommende bestaar i

„Selskabets Skibe og Landbrugs-ejendomme, Lucernetørringsanlæg og Tørringsanlægget i Gørlev, Fremstilling af kulsur Kalk i Pulverform til Blødgøring af Vand, Fremstilling af Kalksakarater, der fremstilles af Roesaft fremkommet ved Behandling af Roer indkøbt uden for Sukkerordningen, Fremstilling af Sukkersaft, ligeledes fremstillet af Roer, der er indkøbt uden for Sukkerordningen, og indtil 200 000 Kr. af Nettofortjenesten paa Selskabets Roefrøforædling samt Udbytte af visse Fonds, der hidrører fra tidligere Aars Henlæggelser og fra Regnskabsaaret 1939—40“.

Jeg beder den højtærede Formand om Undskyldning for, at jeg ikke bad om Tilladelse til at citere. Det var et Citat fra en Skrivelse fra Handelsministeriet, som vil blive optrykt som Bilag.

Imidlertid har vi ogsaa faaet andet Materiale, nemlig en Udskrift af Handelsministeriets Tilladelse for A/S De danske Sukkerfabrikker til i Kampagnen 1946—47 at producere Sukker. I den Tilladelse staar der, at der er visse Ting, der holdes uden for Regnskabet, hvorved altsaa skal forstaas, at saa kan man betale ekstra Udbytte af dem, og saa er dette yderligere specificeret. Man faar af disse Dokumenter det Indtryk, at en væsentlig Del af de $1\frac{1}{2}$ pCt. er udbetalt af Sukkerfabrikernes

Indtægt af Afkogning af Saftroer, af Bi-produkter af Saftroer, af Driften af egne Avlsgaarde og Forsøgsgaarde samt af Avlen af Roefrø, hvilket alt sammen naturligt henhører under Sukkerproduktionen — hvis man ikke har alt det, kan man nedlægge Fabrikkerne, for saa bliver der ikke avlet ordentlige Sukkerroer her i Landet —, samt af Aktierne i Det danske Sukker Raffinaderi i Valby.

Det er efter vor Mening fuldkommen urimeligt at regne dette for „anden Virksomhed“. Det hører til Sukkerfabrikernes naturlige Virksomhed, uden hvilken de ikke kunde eksistere. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at i de første Aar, vi havde Sukkerloven, da var der ingen, der fandt paa, at denne „anden Virksomhed“ kunde berettigede til at betale mere i Udbytte. Ganske vist blev der i 1932 og i 1933 af De danske Sukkerfabrikker udbetalt 7 pCt. i Udbytte, men da kom man ikke med Henviisning til anden Virksomhed. Da sagde man: Det er Penge, man tager af Udbytteudligningsfonden. Den er nemlig beregnet til, at man i daarlige Aar kan give højere Udbytte. Nu var det en meget tvivlsom Historie. Der blev stor Storm om det i Pressen, og man veg derfor tilbage fra at fortsætte den Trafik. Maaske har den daværende Handelsminister sagt: Den gaar ikke, det maa I ikke. I de følgende Aar fra 1934 til 1941 holdt man sig pænt inden for Grænsen af de 6 pCt., et Par Aar endda mindre. Saadan fortolkede og forstod man det dengang, men i 1942 hittede man pludselig paa dette Paaskud med den „anden Virksomhed“, som gav Ret til at give $7\frac{1}{2}$ pCt. i Udbytte. Jeg mener ikke, at dette Paaskud er holdbart, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har for saa vidt Ret. Jeg mener, at naar den højtærede Handelsminister ikke alene har tolereret dette, men, som det synes, oven i Købet har givet Tilladelse til det, saa har han overtraadt sin Beføjelse. Jeg tror dog ikke, det vil være tilstrækkeligt til at bringe Ministeren for en Rigsret, selv om man mener, at han havde fortjent det. Jeg mener ikke, der er Grund til at lave saa stor Staahej om dette, men jeg mener, der er Grund til at fastslaa, at 6 pCt. er Maksimumsudbytte og maa være Maksimum, naar Staten skal garantere. Som jeg sagde før, kunde vi godt tænke os at foreslaa noget mindre, men vi er opmærksomme paa, at Fabrikkerne i en Aarrække har udbetalt for meget i Udbytte, efter vor Mening uberettiget. Det gælder De danske Sukkerfabrikker, det gælder i mindre Grad